

GEORGE TIUCĂ

*Aforisme
și pamflete*

Colecția: BIBLIOTECA IDEEA EUROPEANĂ
Coperta și colaj: Florin AFLOAREI

Lector: Ion LAZU
Tehnoredactor: Carmen DUMITRESCU
Culegere computerizată: Corina-Elena NEDELICU

Editura Ideea Europeană
OP-22, CP-113, Sector 1, București,
Cod 014780, România
Tel/Fax: 4021-2125692; 4021-3106618
E-mail: office@ideeaeuropeana.ro
www.ideeaeuropeana.ro

Anul apariției: 2011
Ediție Digitală

ISBN 978-606-594-110-6

Copyright © 2011 Ideea Europeană

„Iubite cetitoriu,

*Multe prostii ai cetit, de când ești,
Cetește, rogu-te și ceste și unde-i
vedé că nu-ți vin la socoteală, ié pana
în mână și dă și tu altceva mai bun la
iveală, căci eu atâta m-am priceput și
atâta am dat.”*

Ion Creangă

CUVÂNT ÎNAINTE

Titlul cărții de față este mai mult decât sugestiv și poate fi chiar paradigma unei realități în care autorul a trăit fără să dorească acest lucru. Este vorba de o lume revolută în care intelectuali erau stigmatizați chiar de cohortele Prințesei Prostia, care au încercat să le modeleze mintea și reflexele de conservare în spiritul obedienței comuniste.

Este un prilej de satisfacție pentru mine să prezint cartea scrisă de colegul meu, pe care-l cunosc de aproape 50 de ani, timp în care am fost martorul devenirii lui intelectuale, dar și al marginalizării după ce, în 1977, „Vântul de la Praga” l-a atins și pe el. Atunci eram profesori la aceeași școală, eu cu materiile tehnice, el cu filosofia, numai că, la ce predam eu puteam spune ce trebuia, pe când el spunea ce gândea, pentru care, un an mai târziu, deși era titular, a ajuns într-o fabrică pentru „a învăța să gândească și să spună ce trebuie”.

Se știe că intelectualii aveau de ales între a pactiza cu dușmanul sau a suporta consecințele logicii comuniste care se călăuzea după principiul

barbarismului antic: „Cine nu este cu noi este împotriva noastră”.

După evenimentele din 1989, autorul n-a recurs la stratagema victimizării, cum au făcut-o atâția cârcotași, ca să nu le spun lichele, și nici n-a intrat în mocirla politică, reîntorcându-se la catedră, că aceasta era menirea lui.

Se observă o atitudine ironică a autorului față de confruntarea dramatică a românilor cu „românii, când puterea i-a sacrificat pe intelectuali, asasinând spiritul civic din Piața Universității, unde oamenii tenebrelor au plantat cu băta trandafiri, spre satisfacția și recunoștința puterii și a mulțimii exaltate și entuziaste.

Se cunosc dimensiunile pierderilor materiale și morale produse cu ajutorul reminescentelor luptei de clasă, dar politicienii de atunci se pot spăla acum pe mâini, justificând totul prin faptul că au acționat pentru salvarea democrației, printr-o puternică susținere din partea populației bine manipulate, împotriva valorilor autentice ale poporului român.

Cartea se vrea un rechizitoriu pentru nelegiuirile morale și juridice săvârșite de slujitorii dictaturii comuniste sub forma unor aforisme ce ar putea fi o lecție pe care cu greu o vor învăța cei care au stat în genunchi o jumătate de secol, îngenuchind, la rândul lor, un întreg popor.

Nici tranziția n-a limpezit apele, menținând aceleași mentalități unde „Prințesa Prostie” este așezată acolo unde o doresc cei mulți, așa că va mai trece multă apă pe Dâmbovița până când acest popor oropsit se va dezmetici.

Cugetările formulate de autor au ca țintă latura negativă a conduitei umane unde își pune amprenta personajul acestei cărți, „Prințesa Prostie”, cum a numit-o autorul pe această eroină, care ocupă locul central în marele spectacol

al lumii unde fiecare își joacă rolul stabilit, până când Regizorul Creator îl va scoate din scenă.

La prima vedere, omenirea pare ceva perfect și sublim, dar citind aceste aforisme, vedem că omul are suficientă minte pentru a fi demn de menirea sa, dar și destulă stupiditate pentru a fi ridicol.

Citind reflecțiile autorului, parcă ai revelația că așa acționam când eram copii, fără să recunoaștem că și la maturitate trăim în acea lume fermecătoare.

Autorul sugerează, cu ajutorul ironiei, cât de mult rău au făcut omenirii cei care i-au cântat în strună Prințesei Prostia, pentru a face din minciună un mod de viață.

Direct sau indirect, citind această carte, avem imaginea consecințelor morale provocate de ură, care s-a dovedit cea mai devastatoare armă împotriva demnității umane, de aceea cartea se adresează în egală măsură celor care au produs dezastrul economic și moral al țării, dar și celor care ar putea să-l repete.

Ing. Marin BUCIU – Brașov – 2007.

CUGETĂTORII

(intelectualii și artiștii)

*Filosofii seamănă cu stelele
care dau puțină lumină fi-
indcă sunt la mare înălțime.*

Francisc BACON

- ♣ Cărțile se nasc din cărți și proștii din proști.
- ♣ Între filosofi și popi există o deosebire radicală: filosofi susțin că universul a existat și va exista; popii spun că lumea a fost creată și va fi distrusă.
- ♣ Parafrazând un dicton, putem spune că prea multă inteligență distruge inteligența.
- ♣ Un om cultivat tinde să se înalțe spre interlocutorul valoros, pe când prostul îl trage în jos pe cel mai bun decât el.
- ♣ Un bun orator începe prin a spune ce va spune, apoi spune ce are de spus și încheie spunând ce a spus.
- ♣ Între prost și intelectual diferența este că prostul cheltuie totul pentru un cavou, iar intelectualul pentru o carte.

- ♣ Cultura crează caracterele, dar caracterele crează numai modele.
- ♣ Tăcerea nu reflectă demnitatea, ci înțelepciunea.
- ♣ Oamenii mari nu emit idei mici, este valabilă și reconversia.
- ♣ Educația începe cu mama și se finalizează cu tata.
- ♣ Clopoțelul: un instrument care îi anunță pe elevi că urmează să vină la ei un personaj care vrea să submineze prostia.
- ♣ Pe lume două lucruri sunt imposibile: să-l dezvețe pe înțelept și să-l descăpățâneze pe prost.
- ♣ Gâsca: înaripată care trece prin apă spre a justifica de ce unele odrasle obțin diplome pe „de-a moaca”.
- ♣ Numai marile cărți creează alte cărți.
- ♣ Celebritatea nu este decât vanitatea care a devenit simbol pentru cei fără talent.
- ♣ Creierul: un organ care-l călăuzește pe prost spre beznă și pe înțelept spre lumină.
- ♣ Prostul este un nefericit predestinat numai de cartela lui genetică, așa că din școli ies tot atâtea inteligențe câte au intrat.
- ♣ Prostia este un fel de poluare pe care profesorii încearcă să acționeze ca agenți de mediu pentru ecologizare.
- ♣ Muzica populară: o armonie zgomotoasă însoțită de un tra-la-la.
- ♣ Fotbalistul este omul care are în picior ce ar trebui să aibă în cap.
- ♣ Formulă de politețe: „Vă respect părerea, dar nu mi-o însușesc.”
- ♣ Sportul: competiție în care se distrug numai speranțele; în război se distrug și trupurile.

- ♣ Omul: ființă liberă până în momentul când găsește pe cineva dispus să-l umilească fizic ori spiritual.
- ♣ Înțelepciunea semidoctului: „După părerea mea și a altor înțelepți ce vă spun eu este așa cum v-am povestit.”
- ♣ E grea gramatica pentru că nu se știe dacă douăsprezece femei sunt mai importante decât doisprezece bărbați.
- ♣ Școala este o instituție care îi derutează pe copii, îi dezorientează pe părinți și îi dezamăgește pe dascăli.
- ♣ Intelectualul este o persoană care rămâne impasibilă când un prost dă cu bâta-n baltă la adresa lui.
- ♣ Cartea: o povară pentru prost și o „ușurare” pentru omul cultivat.
- ♣ Omul: ființă măreață prin gândire, dar umilită de popi prin credință.
- ♣ Sportul: o competiție în care cel puternic impune regulile jocului.
- ♣ Justificarea meritului: dacă ne dați salarii mai mari și noi vom da elevilor note mai bune.
- ♣ Școala: locul unde unii câștigă o pâine iar alții o diplomă, după regula: „Nimic nu se pierde, nici nu se câștigă, totul se transformă.”
- ♣ Știrea: un zvon care arată că ceva demn de paradis este apocaliptic.
- ♣ Victoria: rezultatul favorabil al unei lupte în care viclenia se îmbină cu violența.
- ♣ Marii savanți n-au așteptat să se înființeze Academia pentru a face invențiile epocale.
- ♣ Învățătorul ar trebui să-i avertizeze pe copii de la intrarea în școală că cel mai greu este să învingi prostia.

- ♣ Resemnarea este modul înțelept de a supraviețui al celui neputincios.
- ♣ Sintagma: «Scapă cine poate », devine la învățământ: «Trece cine poate»
- ♣ În această lume proștii stau în față, dar istoria ne-a arătat că în posteritate ei stau în spate.
- ♣ Decorația: un simbol care-l măgulește pe cel prost și îl întristează pe cel cu minte.
- ♣ În lumea proștilor orice om deștept pare o anomalie, dacă nu chiar o mutație genetică.
- ♣ Creierul: organ care la prost se măsoară prin volum, iar la cei deștepți prin calitate.
- ♣ Un cuvânt de spirit în urechea prostului este pentru el o ofensă.
- ♣ Ecologia: știința care vrea să educe lumea în spiritul civilizației, în numele protecției naturii.
- ♣ Educația este un lux pentru proști și pentru politicieni, dar o necesitate vitală pentru oamenii onești.
- ♣ Înțelepciunea exagerată duce la nebunie, dar și prostia excesivă devine neghiobie.
- ♣ Universitatea: instituție care-i învață pe tineri să memoreze cât mai mult pentru a uita totul, încât să repete această tortură pentru examenul următor.
- ♣ Doctorii vor să ucidă boala, dar uneori ucid bolnavul.
- ♣ Ce s-o fi întâmplând în creierul prostului când are în față o carte?
- ♣ Intelectualii care candidează nu oferă alegătorilor pomeni, ci cărți.
- ♣ Educația seamănă cu o clădire la care constructorul urmărește doar aspectul exterior spre a lua ochii clientului.

- ♣ Dacă geografia este a României, prin teritoriu, istoria este a românilor prin implicarea oamenilor.
- ♣ Intelectualul este un om care crede „dureros” în adevăr.
- ♣ Împăcarea: să pui puțină miere în fiere.
- ♣ Omul: o ființă cu atributele animalelor, în afara de creier.
- ♣ Numai părinții „răi” au dat societății copii „buni”.
- ♣ Inteligența este unică, prostia este diversificată.
- ♣ Doctorul: personaj care merge la pacient spre a sugera rudelor că urmează să vină popa.
- ♣ Academia: dușmanul de moarte al geniului și refugiu pentru cei inițiați în plagiat.
- ♣ Oamenii școliți pier cel mai mult din lupta cu prostia.
- ♣ Gramatica: poezia vorbirii pe care cei neaveniți, o lasă în beznă prin lipsa „anilor de școală”.
- ♣ Școala: instituția în care intră un copil prost și iese prostit.
- ♣ Scriu despre proști fără rețineri pentru că proști nu citesc, altfel aspră pedeapsă aș primi de la proști pentru nesăbuința mea de a-i ridiculiza.
- ♣ Educația eficientă: puțin zahăr și multă răbdare.
- ♣ Moda: o ispită ce are drept prototip vremea.
- ♣ Cutuma: este modul prin care se separă binele de rău.
- ♣ Geniul: omul care îl lasă pe prost fără obiect de activitate.
- ♣ Etică – formă de a ignora biologicul.
- ♣ Dacă doctorului i-ar fi teamă să-l taie pe pacient ar fi inutil ca și educatorul indulgent care face din copil un rebel.